

Socjalizacja do kultury fizycznej

ILLIA DZIAMCHUK Gr. 03

Socjalizacja jest skomplikowanym procesem uczenia się wiedzy, umiejętności, wartości i norm najistotniejszych dla uczestnictwa w życiu społecznym. Jest ona określana jako proces uspołeczniania, polegający na przekształcaniu przez instytucje społeczne indywiduum ludzkiego w jednostkę obdarzoną osobowością społeczną. “Poprzez socjalizację uczymy się wszystkich typów ról społecznych – ról seksualnych, pracowniczych, ról uczestników czasu wolnego itd. – oraz rozwijamy poczucie własnego ja”.

Socjalizacja jest procesem trwającym całe życie, ale “krytyczny jego etap przypada na okres dzieciństwa, kiedy to dziecko internalizuje wartości, postawy, umiejętności i role, które kształtują jego osobowość i przynoszą rezultat w postaci integracji ze środowiskiem społecznym”

Trwanie i zmienność kultury fizycznej:

Dzisiaj kultura fizyczna jest inna niż w przeszłości, ale niezależnie od tego twierdzenia, jest ona codziennie przekazywana, a wszyscy członkowie społeczeństwa, a zwłaszcza jego młodzi uczestnicy, uczą się jej nieustannie w zależności od płci, zmieniającego się wieku, pozycji społecznej i pełnionych ról, potrzeb i możliwości w zakresie zdrowia i sprawności fizycznej.

Cechy wpływające na poziom i charakter uczestnictwa w kulturze fizycznej

- Płeć,
- wiek,
- sytuacja rodzinna,
- wykształcenie i przynależność społeczno-zawodowa,
- wielkość dochodów,
- miejsce zamieszkania

Uczestnictwo w kulturze fizycznej - wszelki kontakt człowieka z wytworami kultury oraz zachowaniami kulturowymi, a tym samym bezpośredni bądź pośredni kontakt z innymi ludźmi. Kontakt ten polega na używaniu wytworów kultury, na przyswajaniu, przetwarzaniu i odtwarzaniu tkwiących w nich wartości, na podleganiu obowiązującym w kulturze wzorom, ale także na tworzeniu nowych jej wytworów i wartości oraz zachowań.

Najważniejsze wskaźniki uczestnictwa w kulturze

- Wielość układów, w których jednostka uczestniczy
- wielokierunkowość zainteresowań
- Częstotliwość i intensywność kontaktów
- Codziennosc czy odświętność
- Planowość i systematyczność
- stopień aktywności i inicjatywy
- stopień zorientowania i umiejętności selekcji
- Stopień wyrafinowania
- stopień autonomii przypisywanej kulturze
- Stopień samodzielności lub naśladownictwa
- obecność lub brak twórczej postawy

Uczestnictwo w kulturze fizycznej

- bezpośrednio (uprawianie dyscyplin sportu, ćwiczenia fizyczne)
- pośrednio, w tym konsumpcja sportowa (kibicowanie, organizowanie zawodów i zajęć sportowych, prowadzenie działalności popularyzatorskiej i pedagogicznej)
- konsumpcja sportowa – bezpośrednia (np. na widowni stadionu; zjawisko turystyki sportowej) i pośrednia (telewizja, Internet, radio, prasa)
- indywidualne i zorganizowane
- autoteliczne i instrumentalne
- systematyczne i niesystematyczne

Kultura fizyczna

stanowi część składową kultury
narodowej obejmującą wszystkie wartości
i działania

podjęmowane dla zapewnienia
prawidłowego

rozwoju psychofizycznego wychowania,
doskonalenia uzdolnień i sprawności
fizycznej

człowieka, a także dla zachowania oraz
przywrócenia
jego zdrowia

Sposoby nabywania kultury fizycznej

Kultura fizyczna jest realizowana poprzez zajęcia z wychowania fizycznego w szkole podstawowej, ponadpodstawowych a także na studiach. Uczestnictwo w kulturze fizycznej może być również dobrowolne – jest to każda prywatna aktywność człowieka związana z uprawianiem sportu i troską o kondycję fizyczną.

Rola osobowości w procesie nabywania kultury fizycznej

Uczestnictwo w kulturze fizycznej może być efektywne tylko wówczas, gdy jednostka znajdzie sens i uzasadnienie uczestnictwa w kulturze fizycznej oraz uzna, że uczestnictwo to przynosi jej określone gratyfikacje w postaci lepszego samopoczucia, lepszego zdrowia, ciekawego sposobu spędzenia czasu wolnego itp. Możemy w tym przypadku powiedzieć, że jednostka musi odnosić pewne osobnicze korzyści, wynikające z uczestnictwa w kulturze fizycznej.

Rodzaje socjalizacji do kultury fizycznej

Socjalizacja pierwotna

obejmuje okres dzieciństwa, grupę rodzinną, pierwotną. Autorytet to rodzina. Dziecko obserwuje, rozpoznaje świat, koduje, zaczyna te kody naśladować. Coraz więcej tych kodów do niego dociera – szkoła, przedszkole. Bezkrytyczne przyjmowanie wszystkich informacji bez porównywania ich z innymi treściami to jest właśnie socjalizacja pierwotna.

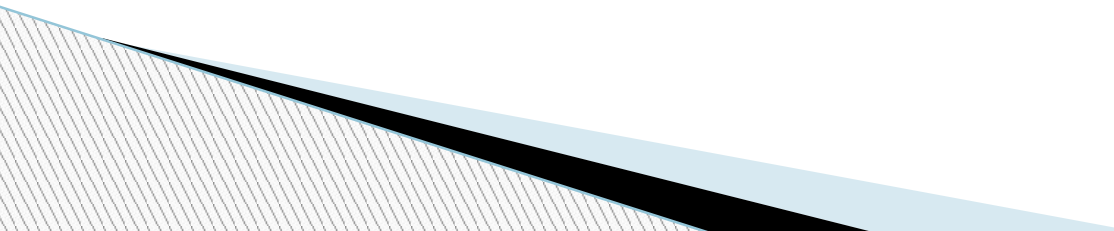
Rodzaje socjalizacji do kultury fizycznej

Socjalizacja wtórna

Dokonyuje się ona w okresie dojrzewania, w wieku dorosłym. Do człowieka dociera więcej różnorodnych informacji. Zaczyna on je weryfikować, wybierać korzystniejsze, sam chce decydować. Przejawia się ona pewnym buntem, protestem.

Słabe elementy socjalizacji do kultury fizycznej

- 1) proces socjalizacji jest złożony i na którymś z etapów mogą wystąpić zaburzenia,
 - 2) poszczególne etapy socjalizacji mogą być niespójne a często antynomiczne wobec siebie,
 - 3) poszczególne podsystemy socjalizacji mogą dopuszczać różne interpretacje sensu (np. nauka i religia),
 - 4) może wystąpić zjawisko anomii, rozumianej jako rozdziew między wartościami a normami służącymi ich realizacji,
 - 5) mogą wystąpić ambiwalencje i antynomie normatywne, wynikające z przynależności do wielu grup i odmiennych interpretacji reguł przez te grupy,
 - 6) środki masowego przekazu mogą nadawać tym samym informacjom różne sensory,
 - 7) wystąpić może oddziaływanie środowisk kontrkulturowych i grup przestępczych czy dewiacyjnych,
 - 8) może wystąpić zjawisko permissywizmu, przyzwolenia społecznego na działania dewiacyjne
-

Główne przyczyny niepodjęcia aktywności ruchowych przez Polaków

- brak czasu
- brak chęci i ochoty
- wiek
- choroba bądź dysfunkcje ruchowe

WF

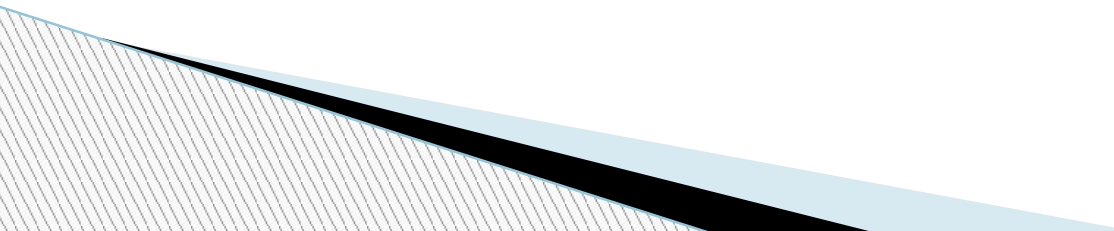
Wychowanie Fizyczne

Klasyczna triada barier uczestnictwa:

- 1. nie mam gdzie ćwiczyć,**
- 2. nie mam kiedy ćwiczyć,**
- 3. nie mam pieniędzy na zajęcia sportowe.**

- **Najpopularniejszym sposobem spędzania wolnego czasu przez dorosłych i przez dzieci oglądanie telewizji, słuchanie radia i muzyki, spotkania ze znajomymi.**
 - **30% dorosłych Polaków podjęło w ciągu ostatnich 12 miesięcy jakąś formę aktywnego wypoczynku.**
 - **Aktywny wypoczynek/sport częściej wybierają mężczyźni niż kobiety, osoby ze średnim i wyższym wykształceniem, mieszkające w średnich i dużych miastach. Częściej są to również osoby, w których otoczeniu znajdują się osoby wybierające również ten sposób spędzania wolnego czasu.**
-

**Dziękuję za
uwagę**

